

C - Doop van de Heer - 13 januari 2019

Jes 42,1-4.6-7; Ps 29(28); Handelingen 10,34-38; Lucas 3,15-16.21-22

Levensopdracht

Wanneer wij in deze kerk een kindje dopen, is dat voor de ouders een ceremonie die het begin van het leven van hun kind markeert. En zoals met het aangeven van het kind bij de ambtenaar van de Burgerlijke Stand het kind een rechtspersoon wordt, zo wordt het kind door het sacrament van de Doop een kind van God, en opgenomen in de grote geloofsgemeenschap van de Kerk. En dan vragen we ons wel eens af: "wat zal er van dit kind worden?" Een doop is niet het einde, een doop is het begin.

Voorlopig stellen we ons nog niet al te moeilijke vragen, we laten de kinderen opgroeien in een liefdevol en beschermd milieu. Maar op een gegeven ogenblik zullen ze toch eens moeten gaan denken aan de toekomst. Als de kinderen op de middelbare school zitten, vragen de ouders en de leraren ook wel eens: "wat wil je later worden?", "welk beroep zou je willen kiezen?"

Ik sprak een tijdje geleden met iemand, en we hadden het over volwassenheid. Hij zei mij toen, en daar heb ik nog eens over nagedacht: "Volwassen word je, als je accepteert wie je bent". Inderdaad, iemand die nog steeds niet weet wat hij wil, nog steeds niet kan kiezen, is eigenlijk nog niet volwassen. Inderdaad, volwassen ben je, als je accepteert wie je bent, als je weet wat je kan en wat je niet kan, en als je kunt antwoorden op de vraag: "hoe wil ik door het leven gaan?", "wat kies ik", "wil ik iets maken van mijn leven?", "wat zie ik als mijn levensopdracht?" Dan ben je pas echt volwassen, als je kunt zeggen: "ik weet wat ik van mijn leven wil maken, ik heb een levensideaal, ik heb een doel voor ogen."

Wanneer Jezus aan de oever van de Jordaan voor Johannes staat, is Hij ook die volwassen man, die nu weet dat Hij zijn openbaar leven begint, en als volwassen man een duidelijk levensdoel voor ogen heeft. Terwijl sommigen denken dat Johannes de lang verwachte Messias is, krijgt vandaag Jezus zijn levensopdracht als Messias.

En om te weten welke levensopdracht Jezus als Messias krijgt, hoeven we maar te lezen in de Heilige Schrift. De profeet Jesaja verwoordt het, zoals we hoorden in de eerste lezing van vandaag: "niet roepen, niet schreeuwen" ... het geknakte riet niet breken" ... "de kwijnende vlaspit niet doven" ... "gerechtigheid laten zegevieren" ... "een licht zijn voor de volkeren" ... "blinden de ogen openen" ... "gevangenen bevrijden" ... Dat wordt Zijn levensopdracht.

Ofwel, zoals Petrus het verwoordt in zijn toespraak, die wij in de tweede lezing lazen: "weldoende rondgaan" ... "mensen genezen die door de Duivel geplaagd worden" ...

Dat wordt de levensopdracht van Jezus. En dat zou voor ieder van ons de levensopdracht moeten zijn. Ieder van ons heeft bij zijn of haar doop een levensopdracht meegekregen. En ieder van ons mag zich nu ook een afvragen: "wat heb ik ermee gedaan?"

En nog iets. Op alle afbeeldingen van de doop van Jezus door Johannes in het water van de Jordaan, - en kijkt u straks bij het uitgaan van de kerk maar eens naar dat mooie glas-in-loodraam in de zijbeuk -, en op alle andere afbeeldingen in de christelijke kunst van Jezus' doop door Johannes, wordt ook afgebeeld dat tegelijk de Stem uit de Hemel klinkt en de Heilige Geest over Jezus neerdaalt.

Maar dat staat niet in de Evangelietekst van vandaag. Petrus zegt het ook, in de zijn toespraak die neergeschreven is in het boek van de Handelingen, dat Jezus pas na zijn doopsel van God de zalving tot Messias, de Gezalfde, kreeg. Nee, pas na zijn doop door Johannes,

wanneer Jezus in gebed is, dan pas gaat de hemel open, dan pas daalt de Heilige Geest op hem neer, en klinkt de stem van de Vader uit de hemel.

Dan pas, als Hij in gebed is, kan Jezus van de Vader zijn levensopdracht als Messias ontvangen. Jezus begint zijn openbaar leven niet met een toespraak, niet met een programma, maar in gebed, verbonden in gebed met de Vader, uit de kracht van de Heilige Geest.

In gebed.

Régis de la Haye, diaken